

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Diagnostyka funkcjonalna w dysfunkcjach narządu ruchu		KOD ECTS: 126-01-30-C25
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 3
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/10	Ćwiczenia – liczba godzin 30/20	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Fizjologia ogólna, Fizjologia wysiłku, Biomechanika, Anatomia prawidłowa człowieka
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	egzamin	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze współczesną diagnostyką fizjologiczną jako samodzielną dyscypliną naukową, kliniczną i dydaktyczną. Poznanie i zrozumienie podstawowej struktury diagnostyki czynnościowej wpłynie na właściwy dobór metod programowania proces, fizjoterapii, kontroli przebiegu leczenia i rehabilitacji.

Reforma służby zdrowia wymaga racjonalizacji opieki rehabilitacyjnej ograniczenia czasu pobytu pacjenta w szpitalu lub przychodni rehabilitacyjnej i skuteczne rozwijanie praktyk rehabilitacji środowiskowej. W celu podejmowania właściwych decyzji terapeutycznych fizjoterapeuta powinien posiadać wiedzę i umiejętności prawidłowego zdiagnozowania pacjenta i podjęcia działań co do sposobu dalszej rehabilitacji. Do obowiązków fizjoterapeuty należy też wydanie opinii o przewznowianiu pacjenta zgodnie z jego możliwościami funkcjonalnymi wynikającymi z przebytej choroby czy urazu. Wykonanie tych zadań wymaga wiedzy z zakresu diagnostyki fizjologicznej i umiejętności programowania kolejnych etapów rehabilitacji.

III. Forma zajęć: wykład informacyjny (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Zakres problematyki diagnostyki fizjologicznej > podstawowe pojęcia dotyczące zdrowia i choroby > metody klinimetrii w rehabilitacji > definicje oraz podział niepełnosprawności zgodnie z modelem WHO > historia badań diagnostycznych w Polsce i na świecie > definicja terminologiczne i jednostki pomiarowe w diagnostyce fizjologicznej
Wk2	Podstawowe funkcje diagnostyki w rehabilitacji > rodzaje diagnostyki fizjoterapeutycznej > zasady planowania opieki rehabilitacyjnej > warunki bezpieczeństwa testów diagnostycznych w fizjoterapii > zakres obciążeń testowych w diagnostyce > klasyfikacje funkcjonalne pacjenta
Wk3	Rodzaje diagnostyki fizjoterapeutycznej w zależności od etapów leczenia > diagnostyka fizjoterapeutyczna w opiece szpitalnej

	> diagnostyka fizjoterapeutyczna w opiece ambulatoryjnej > diagnostyka fizjoterapeutyczna w rehabilitacji środowiskowej
Wk4	Diagnostyka fizjologiczna w schorzeniach aparatu ruchu > metody motoskopii, motometrii i motografii > diagnostyka lokomocji
Wk5	Diagnostyka fizjologiczna w schorzeniach układu nerwowego > diagnostyka funkcjonalna schorzeń mózgu > diagnostyka fizjologiczna urazów rdzenia kręgowego i schorzeń nerwów obwodowych

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Diagnostyka fizjologiczna w procesie fizjoterapii – warunki i metodyka wykonywania testów funkcjonalnych, interpretacja wyników - kryteria EBM.
P2	Testy diagnostyczne do oceny lokomocji – cechy chodu prawidłowego, lokomocja osób z niepełnosprawnością.
P3	Badanie i ocena postawy ciała - ocena wzrokowa, kontrola siły mięśni posturalnych. Ocena gibkości i zakresu ruchomości stawowej.
P4	Testy diagnostyczne funkcji układu nerwowego – ocena reakcji odruchowych.
P5	Badanie czucia kinestetycznego aparatu ruchu (czucie proprioceptywne, ocena siły ręki, badanie powtarzalności ruchu, ocena ułożenia kończyn, czucie powierzchowne).
P6	Badanie równowagi.
P7	Metody diagnostyki bólu.
P8	Diagnostyka funkcjonalna w zależności od wieku i płci.
P9	Diagnostyka funkcjonalna w geriatryi – testy sprawności fizycznej, skale funkcjonalne.
P10	Podsumowanie wiadomości. Sprawdzian praktyczny.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Ronikier A. Diagnostyka czynnościowa w fizjoterapii. Wyd. PZWL. Warszawa, 2012.
2. Kwolek A. Rehabilitacja medyczna. Wyd. Elsevier Wrocław, 2012
3. Traczyk J. Diagnostyka czynnościowa człowieka. Wyd. PZWL Warszawa, 2004
4. Ronikier A. Fizjologia wysiłku w sporcie, fizjoterapii i rekreacji. AWF Warszawa, 2008
5. Ronikier A., Oponowicz A., Koczkodan R. Testy diagnostyczne w fizjoterapii. Wyd. OSW, Olsztyn, 2017.

Literatura uzupełniająca:

1. Diagnostyka zespołów bólowych kręgosłupa. Medicina Sportiva. 2007
2. Jelsma J. Use of the international classification of functioning disability and health; a literature survey” Journal of Rehabilitation Medicine, 2009, 41:1-12
3. Hryniewicz J. (red.). Mierniki i wskaźniki w systemie ochrony zdrowia. ISP, Warszawa, 2001
4. Buckup C. Testy kliniczne. PZWL, 2007

Czasopisma:

Postępy Rehabilitacji

Rehabilitacja Medyczna

Fizjoterapia Polska

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie zaburzeń, chorób i dysfunkcji aparatu ruchu.	K_W11	P7SM_WG02
	02	Zna metody diagnostyczne pozwalające na ocenę stanu funkcjonalnego pacjenta z zaburzeniami, chorobami i dysfunkcjami aparatu ruchu.	K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi wykonać testy funkcjonalne z zastosowaniem niezbędnych urządzeń i aparatury diagnostycznej do oceny	K_U12	P7SM_UW01

		funkcjonalnej pacjenta z zaburzeniami, chorobami i dysfunkcjami aparatu ruchu.		
w zakresie kompetencji społecznych	04	Posiada świadomość własnych ograniczeń i rozumie potrzebę stałego uaktualnienia swojej wiedzy z zakresu nowych metod w fizjoterapii.	K_K02	P7SM_KK01
	05	Realizuje zadania zgodnie z zasadami BHP, dbając o bezpieczeństwo własne i współuczestników zajęć z przedmiotu.	K_K09	P7SM_UO03

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 - odpowiedź ustna

F2 - sprawdzian pisemny

F3 – sprawdzian praktyczny

P2 - egzamin pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1- Wk5, P1-P10	F1, F2, P2
02	Wk1- Wk5, P1-P10	F1,F2, P2
03	P1-P10	F3
04	Wk1- Wk5, P1-P10	P2
05	P1-P10	F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach15 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych.....30 h
- konsultacje.....1 h
- egzamin pisemny2 h

RAZEM: 48 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń7 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego10 h
- przygotowanie do egzaminu pisemnego.....10 h

RAZEM: 27 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 75 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **3**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,9

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,1

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,6

- udział w ćwiczeniach praktycznych30 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego10 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach10 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych.....20 h
- konsultacje.....1 h
- egzamin pisemny2 h

RAZEM: 33 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń12 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego15 h
- przygotowanie do egzaminu pisemnego.....15 h

RAZEM: 42 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 75 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **3**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,3

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,7

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych.....20 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Dydaktyka fizjoterapii		KOD ECTS: 126-01-30-017
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10/10	Ćwiczenia – liczba godzin 10/10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: brak
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami umożliwiającymi poznanie i zrozumienie społecznego i indywidualnego sensu edukacji. Wyrabianie umiejętności pedagogicznych związanych z planowaniem i organizowaniem zajęć dydaktycznych.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Dydaktyka ogólna i dydaktyki szczegółowe. Znaczenie świadomości celów kształcenia w procesie edukacji. Rola i zadania dydaktyki fizjoterapii. Osobowość nauczyciela.
Wk2	Programy kształcenia – podział ze względu na treści (przedmiotowe i zintegrowane), układ treści (liniowe i koncentryczne). Interdyscyplinarne podstawy programów kształcenia. Programy autorskie.
Wk3	Podstawy filozoficzne i psychologiczne procesu kształcenia.
Wk4	Zasady kształcenia. Metody dydaktyczne. Ogniwa procesu kształcenia. Podający i poszukujący typ kształcenia.
Wk5	Kształcenie w zawodzie fizjoterapeuty w Polsce i na świecie. Kształcenie ustawiczne. Samokształcenie fizjoterapeuty jako niezbędny element samorozwoju.
Nr	Temat ćwiczenia
W1	Analiza i ocena programów kształcenia fizjoterapeutów w Polsce i na świecie.
W2	Kompetencje „twarde i miękkie” fizjoterapeutów a oczekiwania rynku pracy. Kompetencje przyszłości. Samocena - portfolio.
W3	Zastosowanie metod dydaktycznych i środków dydaktycznych w nauczaniu pacjentów na wybranych przykładach jednostek i zespołów chorobowych.
W4	Prezentacja multimedialna i plakat dla potrzeb konferencji naukowych.
W5	Prezentacja multimedialna i plakat dla potrzeb edukacji i promocji zdrowia.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Bereźnicki F. Podstawy dydaktyki. Impuls, Kraków 2007.
2. Kupisiewicz Cz. Podstawy dydaktyki ogólnej. WSiP, Warszawa 2005.
3. Wasyluk J.: Podręcznik dydaktyki medycznej. CMKP, Warszawa 2000.
4. Krawański A. Interaktywne uczenie się i nauczanie w wychowaniu fizycznym i fizjoterapii.

Wyd. AWF im. E. Piaseckiego. Poznań 2006.

Literatura uzupełniająca:

5. Żegnałek K. Dydaktyka ogólna. Wybrane zagadnienia. Wyd. WSP TWP, Warszawa, 2005.
6. Bastable S., B. Essentials of patient education. Jones and Bartlett Publishers, 2006.
7. Arends R. I. Uczymy się nauczać. WSiP, Warszawa, 1998.
8. <http://cyf-e-learning.weebly.com/czym-jest-elektroniczne-portfolio.html>

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna dydaktyczne uwarunkowania prowadzenia działalności fizjoterapeutycznej.	K_W08	P7SM_WG01 P7SM_WK05
w zakresie umiejętności	02	Potrafi dobrać odpowiednie metody dydaktyczne w nauczaniu pacjentów.	K_U20	P7SM_UW03 P7SM_UW05
	03	Posiada umiejętność przygotowania prezentacji do celów naukowych, edukacyjnych i promocji zdrowia oraz portfolio zawodowe.	K_U23 K_U02	P7SM_UK02 P7SM_UW04 P7SM_UK02 P7SM_UO06
w zakresie kompetencji społecznych	04	Wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy, rozumie potrzebę posiadania wiedzy z zakresu uczenia się i nauczania jako elementu samorozwoju i właściwej pracy z pacjentem.	K_K08 K_K01	P7SM_UK05 P7SM_KK01
	05	Potrafi dokonać oceny wiedzy i swoich umiejętności, zdaje sobie sprawę z konieczności ustawicznego uczenia się.	K_K02	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F5 – udział w dyskusji

F6 – prezentacja (prezentacja na konferencję lub plakat edukacyjny)

F7 – opracowanie konspektu pracy z pacjentem

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1 - Wk5, W1, W2	F5, F7, P1
02	W3	F7
03	W4, W5	F6, F5
04	Wk1 - Wk5, W1 – W5	F5
05	Wk5, W2	F5, P1

X. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 10 h
- udział w ćwiczeniach warsztatowych 10 h
- konsultacje 2 h

RAZEM: 22 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie konspektu 10 h
- przygotowanie prezentacji ppt, plakatu 10 h
- przygotowanie do zaliczenia przedmiotu 8 h

RAZEM: 28 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,9

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,1

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,2

- udział w warsztatach 10 h
- przygotowanie konspektu 10 h
- przygotowanie prezentacji ppt, plakatu 10 h

XI. Autor programu (dane kontaktowe):

XII. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w geriatrici		KOD ECTS: 126-26-30-C22
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -/-		Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Kliniczne podstawy fizjoterapii w geriatrici, Diagnostyka funkcjonalna w dysfunkcjach narządu ruchu Fizjoterapia kliniczna w ortopedii i traumatologii, Fizjoterapia kliniczna w neurologii, Fizjoterapia kliniczna w kardiologii
Ćwiczenia – liczba godzin 30/20		
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: dobór zabiegów fizjoterapeutycznych oraz metod fizjoterapii stosownie do stanu pacjenta geriatricznego.

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P), ćwiczenia kliniczne (K)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Specyfika rehabilitacji osób starszych – ocena sprawności funkcjonalnej (wywiad, Badanie fizjoterapeutyczne, pomiary - skale, testy, normy).
P2	Specyfika rehabilitacji osób starszych – zasady stosowania kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, treningu funkcjonalnego u osób starszych. Trening zdrowotny osób starszych.
K3	Program pracy z pacjentem w dysfunkcjami narządu ruchu – upośledzenie ruchomości stawów, sarkopenia, otyłość.
K4	Program rehabilitacji w zaburzeniach kontroli motorycznej (niedowład, ataksja, hipokinezyja, zaburzenia percepcji).
K5	Analiza zaburzeń postawy ciała osób starszych (protrakcja głowy, kifoza piersiowa, zmiany strukturalne kręgosłupa, zmiany w obrębie tkanek miękkich) i ich konsekwencje zdrowotne. Postępowanie w wybranych zaburzeniach postawy ciała osób starszych (osteoporoza, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa, stenoza kanału rdzeniowego). Działania ukierunkowane na czynności dnia codziennego.
K6	Postępowanie fizjoterapeutyczne w dysfunkcjach chodu. Zaopatrzenie ortopedyczne i sprzęt pomocniczy dla osób starszych. Ocena ryzyka i profilaktyka upadków. Trening równowagi.
K7	Postępowanie fizjoterapeutyczne w wybranych jednostkach chorobowych: psychiatria, ortopedia, neurologia i reumatologia.
P8	Postępowanie w zaburzeniu zwieraczy.
K9	Fizjoterapeutyczne metody kontroli bólu osób starszych – wywiad bólowy, wykorzystanie standaryzowanych narzędzi oceny bólu. Fizykoterapia i kinezyterapia w walce z bólem.
P10	Podsumowanie – sprawdzian praktyczny, zaliczenie pisemne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

Guccione A., Wong R., Avers D. Fizjoterapia kliniczna w geriatricii. Elsevier Urban &Partner, Wrocław 2014.

Wieczorkowska-Tobis K., Kostka T., Borowicz A. (red.). Fizjoterapia w geriatricii. PZWL, Warszawa, 2011.

Gorzowska A., Opala G.: Rehabilitacja w wieku podeszłym. Postępy Nauk Medycznych 2010; 6: 492-498.

Grodziecki T., Kocemby J., Skalska A.: Geriatricia z elementami gerntologii ogólnej podręcznik dla lekarzy i studentów. Wyd. Via Medica, Gdańsk, 2007.

Janszko L. Rehabilitacja w geriatricii. w: Kwolek A. (red.) Rehabilitacja medyczna. Elsevier Urban &Partner, Wrocław 2013.

Literatura uzupełniająca:

Pasek T., Pasek J., Witiuk-Misztalska A., Sieroń A.: Leczenie ruchem (kinezyterapia) pacjentów w podeszłym wieku. Gerontologia Polska 2011; 19, 2:68-76.

Grzanka-Tykwińska A., Kędziora-Kornatowska K.: Znaczenie wybranych form aktywności w życiu osoby w podeszłym wieku. Gerontologia Polska 2010; 18, 1:29-32.

Kaczmarczyk M., Trafiałek E.: Aktywizacja osób w starszym wieku jako szansa na pomyślne starzenie. Gerontologia Polska 2007; 15, 4: 116-118.

Kunczewicz E., Gajewska E., Sobieska M i in.: Istotne problemy rehabilitacji geriatricznej. Geriatricia Polska 2006; 2: 136-140.

Żak M. Ocena ryzyka upadków u osób starszych i możliwości prewencji. Gerontol. Pol. 2000, 8(3): 18-21.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Ma zaawansowaną wiedzę w zakresie doboru i stosowania form fizjoterapii u osób starszych z różnymi chorobami i dysfunkcjami.	K_W12	P7SM_WG02 P7SM_WK04
	02	Posiada wiedzę na temat właściwego planowania, wykonania i oceny efektów fizjoterapii u osób starszych.	K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi przeprowadzić badanie oraz ustalić i samodzielnie przeprowadzić krótko i długofalowy program usprawniania pacjentów w starszym wieku z różnymi chorobami i dysfunkcjami oraz krytycznie ocenić uzyskane efekty.	K_U09 K_U15 K_U18	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW05
	04	Potrafi dostosować formę przekazu w procesie postępowania fizjoterapeutycznego do możliwości psychofizycznych pacjentów w starszym wieku.	K_U04	P7SM_UK02
w zakresie kompetencji społecznych	05	Okazuje zrozumienie dla problemów wynikających z procesu starzenia się, stawia dobro pacjenta na pierwszym miejscu.	K_K05	P7SM_KK04
	06	Wykonuje zadania w sposób odpowiedzialny, zgodny z zasadami BHP. Przestrzega właściwych relacji z pacjentem i najbliższym otoczeniem.	K_K09	P7SM_UW05

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F3 – sprawdzian praktyczny

F4 – kolokwium

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1, P2, K3, K4, K5, K6, K7, K8, K9, P10	F4, P2
02	P1, P2, K3, K4, K5, K6, K7, K8, K9, P10	F4, P2
03	K3, K4, K5, K6, K7, K9	F3, P2
04	K3, K4, K5, K6, K7, K9	F3, P2
05	K3, K4, K5, K6, K7, K9	F3
06	K3, K4, K5, K6, K7, K9	F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS;

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych 30 h
 - konsultacje 1 h
- RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do kolokwium4 h
 - przygotowanie do zaliczenia praktycznego10 h
 - przygotowanie do testu pisemnego5 h
- RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,2

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,2

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych..... 20 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego10 h

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych 20 h
 - konsultacje 1 h
- RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do kolokwium 5 h
 - przygotowanie do zaliczenia praktycznego15 h
 - przygotowanie do testu pisemnego9 h
- RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych 10 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej		KOD ECTS: 126-26-30-C13
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 5
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7,8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -/-	Ćwiczenia – liczba godzin 75/60	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Kinezyterapia, Fizykoterapia, Kliniczne podstawy fizjoterapii w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej, Zaopatrzenie ortopedyczne, Protetyka i ortotyka
Język wykładowy	Forma zaliczenia egzamin	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: uzyskanie umiejętności badania pacjenta, doboru odpowiedniej terapii, wykonywania ćwiczeń, zabiegów fizykalnych w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta.

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P), ćwiczenia kliniczne (K)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia: Studia stacjonarne - ćw. kliniczne w szpitalu 7g, praktyczne 3g, zaliczeniowe 4g Studia niestacjonarne - ćw. kliniczne w szpitalu 6g, praktyczne 3g, zaliczeniowe 4g
K1	Pacjent ortopedyczny i środowisko oddziału. Rodzaje i sposoby prowadzenia ćwiczeń w fizjoterapii ortopedycznej. Zasady badania przedmiotowego.
P1	Rola łopatki w patologii kompleksu barkowego. SIS – konflikt podbarkowy, jak leczyć?
P2	Bark zamrożony – etapy, postępowanie rehabilitacyjne.
P3	Łokieć tenisisty, golfisty – sposoby leczenia zachowawczego.
P4	Staw biodrowy – kompensacja zewnętrzna i wewnętrzna.
K2	Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego. Postępowanie rehabilitacyjne w okresie przedoperacyjnym i po endoprotezoplastyce stawu biodrowego.
P5	Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego. Postępowanie rehabilitacyjne w okresie pooperacyjnym.
P6	PFPS - zróżnicowane postacie.
P7	Urazy stawu kolanowego – zwichnięcia i złamania. Leczenie, postępowanie rehabilitacyjne.
P8	Uszkodzenie łąkotek – sposoby leczenia, algorytm postępowania. Postępowanie po menisektomii, po szyciu łąkotek.
P9	ACL – postępowanie rehabilitacyjne przed zabiegiem rekonstrukcji i po zabiegu.
K3	Gonartroza – endoprotezoplastyka stawu kolanowego i fizjoterapia w okresie szpitalnym.
P10	Postępowanie rehabilitacyjne po skręceniu stawu skokowo-goleniowego. Prewencja skręceń. Pięta Haglunda- złożoność jednostki klinicznej.
P11	Zerwanie ścięgna Achillesa. Tendinopatie w obszarze stopy (ścięgna mięśni strzałkowych, mięśnia piszczelowego tylnego i rozciągna. Rehabilitacja.
P12	Badanie kręgosłupa. Wady postawy. Zasady rehabilitacji po leczeniu operacyjnym skolioz.

K4	Urazy kręgosłupa – postępowanie rehabilitacyjne w okresie szpitalnym.
K5	Rehabilitacja po amputacjach kończyn
P13	Podsumowanie. Zaliczenie praktyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- 1.Rehabilitacja medyczna, red. Kwolek A.,Urban & Partner 2013
- 2.Rehabilitacja medyczna, red. Kiwerski J., PZWL Warszawa 2005
- 3.Fizjoterapia w chorobach układu ruchu, Paprocka-Bobrowicz M., Zawadzki M., Wyd. Med. Górnicki Wrocław 2007
- 4.Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu, Nowotny N., Medipage Warszawa 2006
- 5.Urazy i schorzenia kręgosłupa. Kiwerski J., Kowalski M., Krasuski M. PZWL, Warszawa 2001
- 6.Wady postawy ciała, Kasperczyk T., Wyd. Kasper Kraków 2004
- 7.Rehabilitacja ortopedyczna:Tom 1-2, Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009
- 8.Ortopedia, traumatologia i reumatologia, Duckworth A. D. Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009

Literatura uzupełniająca:

1. Podstawy fizjoterapii: Tom 1-3, Nowotny J., Wyd. Kasper 2004
2. Praktyczna fizjoterapia & rehabilitacja, Wyd. Forum 2011
3. Rehabilitacja w praktyce, Wyd. Elamed 2011

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Posiada w stopniu zaawansowanym wiedzę w zakresie metod terapii, ich doboru i zastosowania adekwatnie do stanu pacjenta w różnym wieku, z chorobami narządu ruchu.	K_W12	P7SM_WG02 P7SM_WK04
	02	Zna zasady diagnostyki fizjoterapeutycznej, zasady planowania i prowadzenia terapii oraz krytycznej oceny jej efektów u pacjentów ortopedycznych.	K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK03
	03	Posiada wiedzę na temat rodzaju oraz sposobów doboru wyrobów medycznych.	K_W17	P7SM_WK06
w zakresie umiejętności	04	Potrafi diagnozować oraz dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta wykorzystując w tym celu specjalistyczną aparaturę diagnostyczno-pomiarową.	K_U07 K_U12	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW01
	05	Potrafi tworzyć, wdrażać i modyfikować krótko i długofalowy program rehabilitacji w zależności od wieku i stanu pacjenta z chorobami i dysfunkcjami narządu ruchu i wykazać się umiejętnością wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych z zastosowaniem zaawansowanego technicznie sprzętu.	K_U09 K_U08 K_U11 K_U15 K_U16	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW07 P7SM_UW01 P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05
	06	Wykazuje się umiejętnościami właściwego doboru wyrobów medycznych w zależności od stanu funkcjonalnego pacjenta, przygotowuje i edukuje pacjenta jak z niego korzystać.	K_U13	P7SM_UW01
w zakresie kompetencji społecznych	07	Podjeżdżuje działania zgodnie ze swoimi możliwościami i kompetencjami, realizuje zadania zgodnie z zasadami BHP, potrafi działać w warunkach niepewności i stresu.	K_K02 K_K09	P7SM_KK01 P7SM_UO03
	08	Wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki; jest przygotowany do formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.	K_K08	P7SM_UK05

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

- F1 – odpowiedź ustna
F4 – kolokwium
F3 – sprawdzian praktyczny
P2 – egzamin pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	K1 – K5, P1 – P13	F1, F4, F3, P2
02	K1 – K5, P1 – P13	F1, F4, F3, P2
03	K2 – K5, P5, P7, P9, P10, P11, P12, P13	F1, F4, F3, P2
04	K1 – K5, P1 – P13	F1, F4, F3, P2
05	K1 – K5, P1 – P13	F1, F4, F3, P2
06	K2 – K5, P5, P7, P9, P10, P11, P12, P13	F1, F4, F3, P2
07	K1 – K5, P1 – P13	F1, F4, F3, P2
08	K1 – K5, P1 – P13	F1, F4, F3, P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w ćwiczeniach praktycznych	40 h
udział w ćwiczeniach klinicznych	35 h
konsultacje	1 h
egzamin	2 h

RAZEM: 78 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń	10 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego	15 h
- przygotowanie do egzaminu	22 h

RAZEM: 47 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 125 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **5**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 3

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 3,6

udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych	75 h
przygotowanie do sprawdzianu praktycznego	15 h

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w ćwiczeniach praktycznych	30 h
udział w ćwiczeniach klinicznych	30 h
konsultacje	1 h
egzamin	2 h

RAZEM: 63 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń	12 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego	20 h
- przygotowanie do egzaminu	30 h

RAZEM: 62 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 125 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **5**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 2,5

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 2,5

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 3,2

udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych	60 h
przygotowanie do sprawdzianów praktycznych	20 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w psychiatrii		KOD ECTS: 126-26-30-C23
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 20/20	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Psychologia kliniczna z psychoterapią, Fizjoterapia ogólna, Kliniczne podstawy fizjoterapii w psychiatrii,
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie z wybranymi formami pracy terapeutycznej z pacjentem psychiatrycznym

III. Forma zajęć: ćwiczenia audytorcyjne (A), warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia (ćwiczenia 3 g)
A1(2g)	Choroba psychiczna w rodzinie – zachowania wobec choroby, dziecko jako pacjent psychiatryczny. Prawa pacjentów psychiatrycznych.
W2	Terapia zajęciowa jako działania wspomagające proces rehabilitacji pacjenta psychiatrycznego - formy i metody terapii zajęciowej, planowanie terapii zajęciowej stosownie do stanu funkcjonalnego pacjenta, płaszczyzny współpracy fizjoterapeuty i terapeuty zajęciowego w zespole rehabilitacyjnym.
W3	Arteterapia jako forma rehabilitacji w psychiatrii – decoupage jako metoda ćwicząca zdolności manualne i rozwijająca wrażliwość estetyczną.
W4	Arteterapia jako forma rehabilitacji w psychiatrii – masy plastyczne jako jedna z technik usprawniania manualnego w arteterapii.
W5	Muzykoterapia aktywna w usprawnianiu pacjentów psychiatrycznych i z niepełnosprawnością intelektualną.
W6	Usprawnianie umiejętności ruchowych – chusta klanzowa, żonglowanie.
W7	Ergoterapia.

V. Literatura

Literatura podstawowa

1. Florkowski A. (red.) Fizjoterapia w psychiatrii. PZWL, Warszawa, 2012.
2. Grochmal-Bach B. Terapia sztuką i przez sztukę [w:] Kwolek A. (red.). Rehabilitacja medyczna, T.1, Wyd. 2, Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2012.
3. Stańko-Kaczmarek M. Arteterapia i warsztaty edukacji twórczej. Wyd. Difin, 2013.

Literatura uzupełniająca:

1. Bakowska K. Uczestnictwo w kulturze osób z niepełnosprawnością intelektualną. Remedium, 2012, 2: 10-11.
2. Czerwonka D. Znaczenie arteterapii w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Wychowanie na co Dzień, 2011, 12: 31-35.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Posiada wiedzę o metodach i formach terapii stosowanej w usprawnianiu pacjentów z chorobami psychicznym i niepełnosprawnością intelektualną.	K_W12	P7SM_WG02 P7SM_WK04
w zakresie umiejętności	02	Posiada umiejętności praktyczne w zakresie różnych form terapii zajęciowej i potrafi je wykorzystać w procesie usprawniania pacjentów z chorobami psychicznym i niepełnosprawnością intelektualną.	K_U16 K_U15	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	03	Wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy w zawodzie fizjoterapeuty, realizuje zadania zgodnie z zasadami BHP.	K_K08 K_K09	P7SM_UK0 P7SM_UO03

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F6 - prezentacja (np. wytworu, pracy wykonanych na zajęciach)

F7 – program pracy z pacjentem z wybraną jednostką chorobową

P6 - samoocena efektów pracy na zajęciach

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	A1, W2-W7	F7
02	W2-W7	F6, P6
03	W2-W7	F7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:**studia stacjonarne**

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach warsztatowych..... 18 h
- udział w ćwiczeniach audytoryjnych..... 2 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- opracowanie programu pracy z pacjentem..... 12 h
- przygotowanie wytworu z arteterapii17 h

RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,2

- opracowanie programu pracy z pacjentem..... 12 h
- przygotowanie wytworu z arteterapii17 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):**XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):**

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w reumatologii		KOD ECTS: 126-26-30-C14
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 30/20	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Fizjologia, Biomechanika
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Uzyskanie podstawowych wiadomości dotyczących dysfunkcji narządu ruchu, poznanie podstaw etiologii, patogenezy, kliniki i profilaktyki najczęstszych wad, urazów i schorzeń.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia: (stacjonarne – ćw 3g, niestacjonarne – ćw 2g)
P1	Zasady i metody fizjoterapii w chorobach reumatycznych. Rehabilitacja pacjentów z RZS, ręka reumatoidalna.
P2	Program rehabilitacji z ZZSK i łuszczykowym zapaleniem stawów.
P3	Program rehabilitacji pacjenta z fibromialgią
P4	Program rehabilitacji pacjenta z dną moczanową.
P5	Specyfika usprawniania pacjentów starszym wieku z chorobami reumatycznymi.
P6	Specyfika usprawniania dzieci z chorobami reumatycznymi.
K7	Postępowanie fizjoterapeutyczne w wybranych chorobach reumatologicznych.
K8	Postępowanie fizjoterapeutyczne w wybranych chorobach reumatologicznych.
P9	Zapobieganie ograniczeniom funkcjonalnym – aktywność ruchowa, nauka prawidłowego wykonywania czynności dnia codziennego, zastosowanie sprzętu ortopedycznego.
P10	Podsumowanie, zaliczenie praktyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

3. Książopolska-Orłowska K. Fizjoterapia w reumatologii, PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa, 2019.
4. Pfeil A., Jung C., Wolf G., Bottcher J., Oelzner P. Reumatologia. Edra Urban&Partner, Wrocław 2019.
5. Rehabilitacja medyczna, red. Kwolek A., Urban & Partner 2013.
6. Fizjoterapia w chorobach układu ruchu, Paprocka-Bobrowicz M., Zawadzki M., Wyd. Med. Górnicki Wrocław 2007.
7. Ortopedia, traumatologia i reumatologia, Duckworth A. D. Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009

Literatura uzupełniająca:

8. Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu, Nowotny N., Medipage Warszawa 2006.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Posiada wiedzę w zakresie najczęstszych chorób, zaburzeń i dysfunkcji w układzie ruchu pacjentów w różnym wieku.	K_W12	P7SM_WG02
	02	Ma wiedzę z zakresu diagnostyki, planowania, sposobów wykonania i ewaluacji programu rehabilitacji w wybranych chorobach reumatycznych.	K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi identyfikować problemy zdrowotne pacjentów z chorobami układu ruchu w zakresie niezbędnym do podjęcia fizjoterapii.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
	04	Potrafi ułożyć i przeprowadzić krótko- i długoterminowy plan usprawniania pacjentów z chorobami reumatycznymi.	K_U15 K_U16	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05
	05	Potrafi krytycznie oceniać efekty terapii, identyfikować ewentualne nieprawidłowości i wprowadzać działania naprawcze.	K_U18	P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	06	Jest świadomy konieczności posiadania wiedzy z zakresu kliniki chorób i dysfunkcji układu ruchu jako podstawy działań fizjoterapeutycznych.	K_K01	P7SM_KK01
	07	Pracuje zgodnie z zasadami BHP	K_K09	P7SM_UO03

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F3 – sprawdzian praktyczny

F7 – opracowanie programu rehabilitacji

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F1, F7, P2
02	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F1, F7, P2
03	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F1, F7, F3
04	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F7, F3
05	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F3, P2
06	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F1, F3, P2
07	P1 -P6, P9, P10, K7, K8	F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:**studia stacjonarne**

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych 30 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta	
- opracowanie programu rehabilitacji.....	8 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego	6 h
- przygotowanie do zaliczenia teoretycznego	5 h

RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,2
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych	30 h
- opracowanie programu rehabilitacji.....	8 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego	6 h

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych	20 h
- konsultacje	1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- opracowanie programu rehabilitacji.....	12 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego	10 h
- przygotowanie do zaliczenia teoretycznego	7 h

RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

4. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,7

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych	20 h
- opracowanie programu rehabilitacji.....	12 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego	10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w geriatricy		KOD ECTS: 126-26-30-C9
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/10		Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Kinezyterapia, Fizykoterapia
Ćwiczenia – liczba godzin –		
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Rozpoznanie jednostek chorobowych, ocena stanu ogólnego pacjenta geriatrycznego, stosowanie fizjoterapii w prewencji i leczeniu powikłań chorób geriatrycznych.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

studia stacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Patofizjologia okresu starzenia się.
Wk2	Ocena geriatryczna pacjenta.
Wk3	Profilaktyka i leczenie osteoporozy, urazów.
Wk4	Prewencja i leczenie ran przewlekłych oraz odleżyn.
Wk5	Najczęstsze choroby psychiatryczno-neurologiczne ich powikłania oraz leczenie.
Wk6	Fizjoterapia w najczęstszych chorobach przewlekłych.
Wk7	Fizjoterapia w chorobach układu sercowo-naczyniowego w geriatricy.
Wk8 (1g)	„Typowy pacjent geriatryczny” - podejście kompleksowe

studia niestacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Patofizjologia starzenia i skale geriatryczne.
Wk2	Profilaktyka i leczenie osteoporozy, upadków, ran, odleżyn.
Wk3	Pacjent neuro-psychiatryczny.
Wk4	Fizjoterapia w najczęstszych chorobach internistycznych.
Wk5	„Typowy pacjent geriatryczny” - podejście kompleksowe.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Wieczorowska-Tobis K, Kostka T, Borowicz AM.: Fizjoterapia w geriatricy. PWN, Warszawa 2011.
2. Grodzicki T., Kocemba J., Skalska A.: Geriatricy z elementami gerontologii ogólnej. Podręcznik dla lekarzy i studentów, Via-Medica, Gdańsk, 2007.
2. Jabłoński L.: Podstawy gerontologii i wybrane zagadnienia z geriatricy. „Czelej”, Lublin 2006.
3. Wieczorowska-Tobis K, Kostka T, Borowicz AM.: Fizjoterapia w geriatricy. PWN, Warszawa 2011.
4. Szewczyk MT, Jawień A. Leczenie ran przewlekłych. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2012.

5. Zasady podnoszenia i przemieszczania pacjentów. Przewodnik dla pielęgniarek. Red. E. Szałkiewicz. Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner. Wrocław 2000

Literatura uzupełniająca:

1. Marchewka A, Dąbrowski Z, Żołądź J. Fizjologia starzenia się. Profilaktyka i rehabilitacja, PWN Warszawa 2012.
2. Guccione AA, Wong RA, Avers D. Fizjoterapia kliniczna w geriatrici. Red. Wydania polskiego: Żak M, Śliwiński Z. Elsevier Urban & Partner. Wrocław 2014.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Definiuje i opisuje podstawowe jednostki chorobowe pacjentów geriatrycznych, wymienia metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych.	K_W11 K_W18 K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WG02 P7SM_WG02 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	02	Potrafi identyfikować problemy zdrowotne osób starszych.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	03	Jest świadomy roli wiedzy z zakresu geriatrici klinicznej jako podstawowego czynnika planowania i realizacji procesu usprawniania.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

studia stacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk8	P2
02	Wk1-Wk8	P2
03	Wk1-Wk8	P2

studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk5	P2
02	Wk1-Wk5	P2
03	Wk1-Wk5	P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS;

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:
udział w wykładach 15 h
konsultacje 1 h
RAZEM: 16 h
2. Samodzielna praca studenta
– przygotowanie do zaliczenia9 h
RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w wykładach 10 h
konsultacje 1 h

RAZEM: 11 h

2. Samodzielna praca studenta

– przygotowanie do zaliczenia 14 h

RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,4
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej		KOD ECTS: 126-26-30-C1
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 45/30	Ćwiczenia – liczba godzin -	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Fizjologia, Biomechanika
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Uzyskanie podstawowych wiadomości dotyczących dysfunkcji narządu ruchu, poznanie podstaw etiologii, patogenez, kliniki i profilaktyki najczęstszych wad, urazów i schorzeń.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu:
Wk1	Urazy narządu ruchu – wprowadzenie.
Wk2	Uszkodzenia stawu ramiennego (zwichnięcia, złamania stawowe i okołostawowe), konflikt podbarkowy – obraz kliniczny, leczenie.
Wk3	Uszkodzenia stawu łokciowego (zwichnięcia, złamania nadkłykciowe). Łokieć tenisisty, łokieć golfisty.
Wk4	Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego - leczenie zachowawcze, endoprotezoplastyka biodra.
	Choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego - leczenie zachowawcze, endoprotezoplastyka.
Wk5	Uszkodzenia stawu kolanowego - zwichnięcia, złamania stawowe, krwiak stawu kolanowego, kolano skoczka, dysplazja stawu kolanowego – rozpoznawanie, leczenie.
Wk6	Uszkodzenia więzadeł i chrząstki stawowej.
Wk7	Uszkodzenie łąkotek – etiopatogeneza, sposoby leczenia.
Wk8	Uszkodzenia okolic stawów skokowych - rozpoznawanie, leczenie zachowawcze i operacyjne, i stosowanie zaopatrzenia ortopedycznego.
Wk9	Amputacje kończyn górnych i dolnych.
Wk10	Uszkodzenia urazowe kręgosłupa, możliwości leczenia.
Wk11	Skoliozy - diagnostyka i leczenie operacyjne.
Wk12	Najczęstsze urazy w dzisiejszym sporcie.
Wk13	Urazy nadgarstka i dłoni, diagnostyka i leczenie.
Wk14	Uszkodzenia okolicy stawu biodrowego, diagnostyka i leczenie.
Wk15	Pomoce ortopedyczne w dzisiejszym sporcie.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- 1.Rehabilitacja medyczna, red. Kwolek A.,Urban & Partner 2013
- 2.Rehabilitacja medyczna, red. Kiwerski J., PZWL Warszawa 2005
- 3.Fizjoterapia w chorobach układu ruchu, Paprocka-Bobrowicz M., Zawadzki M., Wyd. Med. Górnicki Wrocław 2007
- 4.Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu, Nowotny N., Medipage Warszawa 2006
- 5.Urazy i schorzenia kręgosłupa. Kiwerski J., Kowalski M., Krasuski M. PZWL, Warszawa 2001
- 6.Wady postawy ciała, Kasperczyk T., Wyd. Kasper Kraków 2004
- 7.Rehabilitacja ortopedyczna:Tom 1-2, Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009
- 8.Ortopedia, traumatologia i reumatologia, Duckworth A. D. Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009
9. Ortopedia i traumatologia - podręcznik dla studentów, Andrzej Nowakowski (red.), Tomasz Mazurek (red.) 2017,
10. Wiktor Degi ortopedia i rehabilitacja, Jacek Kruczyński, PZWL, Warszawa 2019, wyd.2

Literatura uzupełniająca:

1. Podstawy fizjoterapii: Tom 1-3, Nowotny J., Wyd. Kasper 2004
2. Praktyczna fizjoterapia & rehabilitacja, Wyd. Forum 2011
3. Rehabilitacja w praktyce, Wyd. Elamed 2011
4. Diagnostyka zespołów bólowych kręgosłupa. Medicina Sportiva. 2007

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Charakteryzuje przyczyny, objawy procesów i zmian patologicznych w układzie ruchu człowieka.	K_W04	P7SM_WG02
	02	Posiada wiedzę w zakresie najczęstszych chorób, zaburzeń i dysfunkcji w układzie ruchu pacjentów w różnym wieku.	K_W12	P7SM_WG02
	03	Zna metody opisu i interpretacji objawów chorób i dysfunkcji w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii.	K_W18	P7SM_WG02
w zakresie umiejętności	04	Potrafi identyfikować problemy zdrowotne pacjentów z chorobami układu ruchu w zakresie niezbędnym do podjęcia fizjoterapii.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	05	Jest świadomy konieczności posiadania wiedzy z zakresu kliniki chorób i dysfunkcji układu ruchu jako podstawy działań fizjoterapeutycznych.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk15	P2
02	Wk1-Wk15	P2
03	Wk1-Wk15	P2
04	Wk1-Wk15	P2
05	Wk1-Wk15	P2

XII. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:
udział w wykładach 45 h
konsultacje 1 h
RAZEM: 46 h
2. Samodzielna praca studenta
– przygotowanie do zaliczenia 14 h
RAZEM: 14 h
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 60 h
- 1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS = **2**
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,5
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,5
3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:
udział w wykładach 30 h
konsultacje 1 h
RAZEM: 31 h
2. Samodzielna praca studenta
– przygotowanie do zaliczenia 29 h
RAZEM: 29 h
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 60 h
- 1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS = **2**
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1
3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

XIII. Autor programu (dane kontaktowe): prof. dr hab. Andrzej Pucher, lek. med. Tomasz Małyszko

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w psychiatrii		KOD ECTS: 126-26-30-C10
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M1
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/10		Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy socjologii z elementami socjologii zdrowia, psychologia rozwojowa
Ćwiczenia – liczba godzin –		
Forma zaliczenia zaliczenie z oceną		
Język wykładowy	polski	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie z wybranymi jednostkami chorobowymi z zakresu psychiatrii na potrzeby prowadzenia rehabilitacji.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Zdrowie psychiczne – psychopatologia ogólna, prawa pacjentów psychiatrycznych.
Wk2	Schizofrenia i inne psychozy – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk3	Depresja i zaburzenia afektywne – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk4	Zaburzenia lękowe – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk5	Uzależnienia – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk6	Zaburzenia osobowości – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk7	Zespoły otępienne – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk8	Niepełnosprawność intelektualna.

Studia niestacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Zdrowie psychiczne – psychopatologia ogólna, prawa pacjentów psychiatrycznych. Schizofrenia i inne psychozy – epidemiologia, metody diagnozy.
Wk2	Depresja, zaburzenia afektywne i zaburzenia lękowe – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk3	Uzależnienia. Zaburzenia osobowości – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk4	Zespoły otępienne – epidemiologia, metody diagnozy, obraz kliniczny.
Wk5	Niepełnosprawność intelektualna.

V. Literatura

Literatura podstawowa

4. Wright P., Stern J., Phelan M. Psychiatria, t.1. Elsevier Urban & Partner, Wrocław, 2008.
5. Florkowski A. (red.) Fizjoterapia w psychiatrii. PZWŁ, Warszawa, 2012.
6. Jarema M., Rabe-Jabłońska J. Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Wyd. I. PZWŁ 2011
7. Gałęcki P, Szulc A. Psychiatria. Edra Urban & Partner. Wrocław 2018

8. Krzyżowski J. Psychogeriatra. Medyk Sp. z o.o., Warszawa, 2004.
9. Sobów T. Praktyczna psychogeriatra. Wyd. Continuo, Wrocław, 2010.
10. Namysłowska I. (red.). Psychiatria dzieci i młodzieży. Wyd. Lek. PZWL, Warszawa, 2007.
11. Meder J.: Rehabilitacja. W: Psychiatria, t. III, red. A. Bilikiewicz, S. Pużyński, J. Rybakowski, J. Wciórka. Urban & Partner, Wrocław, 2003.
12. Bilikiewicz A. (red.). Psychiatria. Wyd. PZWL, Warszawa, 2006.
13. Jakubik A. Zaburzenia osobowości. Wyd. PZWL, Warszawa 2000.

Literatura uzupełniająca:

1. Cechnicki A. Rehabilitacja psychiatryczna - cele i metody. Psychiatria w Praktyce Klinicznej 2009, 2, 1: 41-54.
2. Żarów W. Postawa chorych psychicznie wobec rehabilitacji ruchowej. Wiad. Psychiatryczne, 2000, 1: 27-31.
3. Słupczyńska-Kossobudzka E, Boguszewska L. Koordynacja leczenia – przegląd literatury światowej. Post. Psychiatr. Neurol. 2002; 11: 197-203.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Posiada pogłębioną wiedzę o chorobach psychicznych i wie, jaki mają wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_W07 K_W11	P7SM_WK01 P7SM_WK03 P7SM_WG02
	02	Posiada wiedzę na temat działań prozdrowotnych przeciwdziałających uzależnieniom.	K_W14	P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi identyfikować symptomy chorób psychicznych i niepełnosprawności intelektualnej oraz dokonać analizy stanu funkcjonalnego pacjenta.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	04	Jest świadomy konieczności posiadania wiedzy z psychiatrii i wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy w zawodzie fizjoterapeuty.	K_K01 K_K08	P7SM_KK01 P7SM_UK05

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F7 – studium przypadku

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

studia stacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1 – Wk8	P2
02	Wk5	P2
03	Wk1 – Wk8	F7, P2
04	Wk1 – Wk8	P2

studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1 – Wk5	P2
02	Wk3	P2
03	Wk1 – Wk5	F7, P2
04	Wk1 – Wk5	P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w wykładach 15 h
konsultacje 1 h
RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

opracowanie studium przypadku 5 h
przygotowanie do zaliczenia pisemnego 4 h
RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,2

opracowanie studium przypadku..... 5 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w wykładach 10 h
konsultacje 1 h
RAZEM: 11 h

2. Samodzielna praca studenta

opracowanie studium przypadku 10 h
przygotowanie do zaliczenia pisemnego 4 h
RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,4

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,2

opracowanie studium przypadku..... 10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w reumatologii		KOD ECTS: 126-26-30-C2
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/10	Ćwiczenia – liczba godzin -	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Fizjologia, Biomechanika
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Uzyskanie podstawowych wiadomości dotyczących chorób reumatycznych, poznanie specyfiki tych chorób i najczęstszych dolegliwości oraz możliwości zastosowania fizjoterapii.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat wykładu:
Wk1	Patomechanika stawów w chorobach reumatycznych
Wk2	Badanie fizjoterapeutyczne pacjentów z chorobami reumatycznymi
Wk3	Etiologia, obraz kliniczny i leczenie uogólnionych chorób tkanki łącznej – RZS, toczeń rumieniowaty układowy, idiopatyczne miopatie zapalne, twardzina układowa.
Wk4	Spondyloartropatie – zapalenia stawów z zajęciem kręgosłupa – ZZSK, łuszczycowe zapalenie stawów.
Wk5	Zapalenia tkanek miękkich – regionalne zespoły bólowe, fibromialgia. Dna moczanowa.
Wk6	Zapalne choroby reumatyczne u dzieci – młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów, młodzieńcze zapalenie skórno-mięśniowe, toczeń rumieniowaty układowy, twardzina.
Wk7	Choroby reumatyczne w starszym wieku.
Wk8	Podsumowanie, zaliczenie przedmiotu.

Studia niestacjonarne

Nr	Temat wykładu:
Wk1	Patomechanika stawów w chorobach reumatycznych. Badanie fizjoterapeutyczne pacjentów z chorobami reumatycznymi.
Wk2	Etiologia, obraz kliniczny i leczenie uogólnionych chorób tkanki łącznej – RZS, toczeń rumieniowaty układowy, idiopatyczne miopatie zapalne, twardzina układowa.
Wk3	Spondyloartropatie – zapalenia stawów z zajęciem kręgosłupa – ZZSK, łuszczycowe zapalenie stawów. Zapalenia tkanek miękkich – regionalne zespoły bólowe, fibromialgia. Dna moczanowa.
Wk4	Zapalne choroby reumatyczne u dzieci – młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów, młodzieńcze zapalenie skórno-mięśniowe, toczeń rumieniowaty układowy, twardzina.
Wk5	Choroby reumatyczne w starszym wieku. Podsumowanie, zaliczenie przedmiotu

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Książopolska-Orłowska K. Fizjoterapia w reumatologii, PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa, 2019.
2. Pfeil A., Jung C., Wolf G., Bottcher J., Oelzner P. Reumatologia. Edra Urban&Partner, Wrocław 2019.
3. Rehabilitacja medyczna, red. Kwolek A., Urban & Partner 2013.
4. Fizjoterapia w chorobach układu ruchu, Paprocka-Bobrowicz M., Zawadzki M., Wyd. Med. Górnicki Wrocław 2007.
5. Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu, Nowotny N., Medipage Warszawa 2006.
6. Ortopedia, traumatologia i reumatologia, Duckworth A. D. Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009

Literatura uzupełniająca:

2. Praktyczna fizjoterapia & rehabilitacja, Wyd. Forum 2011
3. Rehabilitacja w praktyce, Wyd. Elamed 2011

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Charakteryzuje przyczyny, objawy procesów i zmian patologicznych w układzie ruchu człowieka.	K_W04	P7SM_WG02
	02	Posiada wiedzę w zakresie najczęstszych chorób, zaburzeń i dysfunkcji w układzie ruchu pacjentów w różnym wieku.	K_W12	P7SM_WG02
	03	Zna metody opisu i interpretacji objawów chorób i dysfunkcji w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii.	K_W18	P7SM_WG02
w zakresie umiejętności	04	Potrafi identyfikować problemy zdrowotne pacjentów z chorobami układu ruchu w zakresie niezbędnym do podjęcia fizjoterapii.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	05	Jest świadomy konieczności posiadania wiedzy z zakresu kliniki chorób i dysfunkcji układu ruchu jako podstawy działań fizjoterapeutycznych.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Studia stacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk8	P2
02	Wk1-Wk8	P2
03	Wk1-Wk8	P2
04	Wk1-Wk8	P2
05	Wk1-Wk8	P2

Studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk5	P2
02	Wk1-Wk5	P2
03	Wk1-Wk5	P2
04	Wk1-Wk5	P2
05	Wk1-Wk5	P2

XIV. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w wykładach 15 h

konsultacje 1 h

RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

– przygotowanie do zaliczenia 9 h

RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w wykładach 10 h

konsultacje 1 h

RAZEM: 11 h

2. Samodzielna praca studenta

– przygotowanie do zaliczenia 14 h

RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,4

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0

XV. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Metodologia badań naukowych		KOD ECTS: 160-01-30-O20
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: O
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/15	Ćwiczenia – liczba godzin 15/10	Wymagania wstępne/ zaliczone przedmioty poprzedzające: brak
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu metodologii badań naukowych. Poznanie specyfiki badań naukowych w zakresie medycyny, nauk o zdrowiu i kulturze fizycznej. Poznanie podstawowych metod, technik i narzędzi badawczych oraz procedur badawczych w naukach medycznych. Zdobywanie umiejętności oceny aplikowanych procedur badawczych oraz projektowanie badań własnych. Dostarczenie wiedzy umożliwiającej samodzielne planowanie i realizację badań naukowych. Merytoryczne i techniczne przygotowanie studentów do pisania pracy magisterskiej

III. Forma zajęć:

wykład informacyjny (Wk), ćwiczenia audytoryjne (A), warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Dwa ujęcia metodologii badań: filozoficzne i praktyczne.
Wk2	Nauki o kulturze fizycznej a nauki o człowieku
Wk3	Cele i typy badań naukowych: teoretyczne - weryfikacyjne i eksploracyjne, praktyczne – projektujące i ewaluacyjne, interpretatywne i normatywne.
Wk4	Proces badawczy w badaniach empirycznych. Dedukcyjne i indukcyjne poznanie naukowe. Wyjaśnianie nomotetyczne i idiograficzne. Schematy badań: eksperymentalny, porównawczy, przeglądowy.
Wk5,6	Planowanie procesu badawczego.
Wk7	Temat badań jako warunek tworzenia naukowego tekstu. Kompozycja treści doniesienia z własnych badań źródłowych.
Wk8	Metody badań jakościowych w praktyce edukacyjnej (w kulturze fizycznej) i fizjoterapeutycznej. Etnografia, studium przypadku, badania historyczne.
Studia stacjonarne	
Nr	Temat ćwiczenia
A1	Organizacja i etapy badań naukowych – czynności w procesie rozwiązywania problemu badawczego. Zasady etyczne i standardy obowiązujące w badaniach naukowych.
W2, W3	Metodologiczne elementy pracy naukowej – przedmiot i cel badań, problem badawczy, hipotezy i ich znaczenie w badaniach naukowych, zmienne i ich wskaźniki, organizacja i teren badań.

W4	Metody badawcze z uwzględnieniem najczęściej stosowanych w fizjoterapii.
W5	Techniki badawcze i narzędzia badawcze z uwzględnieniem najczęściej stosowanych w fizjoterapii.
W6	Sposoby doboru próby do badań.
W7	Wybrane sposoby opracowania i prezentacji wyników badań oraz zasady formułowania wniosków i ich interpretacja.
W8	Struktura pracy dyplomowej.

Studia niestacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
A1	Organizacja i etapy badań naukowych – czynności w procesie rozwiązywania problemu badawczego.
W2	Metodologiczne elementy pracy naukowej – przedmiot i cel badań, problem badawczy, hipotezy i ich znaczenie w badaniach naukowych, zmienne i ich wskaźniki, organizacja i teren badań.
W3	Metody badawcze z uwzględnieniem najczęściej stosowanych w fizjoterapii. Techniki badawcze i narzędzia badawcze z uwzględnieniem najczęściej stosowanych w fizjoterapii.
W4	Sposoby doboru próby do badań.
W5	Wybrane sposoby opracowania i prezentacji wyników badań oraz zasady formułowania wniosków i ich interpretacja.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

Radomski D., Grzanka A. Metodologia badań naukowych w medycynie. UM, Poznań, 2011.
 Jonkisz A., Niebrój L. (red). Metodologiczne podstawy badań naukowych w medycynie z elementami ogólnej metodologii nauk. Wyd. Śląski Uniwersytet Medyczny, Katowice 2010.
 Apanowicz J. Metodologiczne uwarunkowania pracy naukowej, Difin Warszawa, 2005.

Denzin N.K., Lincoln Y. S., (ed.). Metody badań jakościowych, PWN, t 1 i 2, Warszawa 2009.

Literatura uzupełniająca:

Juśkiewicz-Swaczyna B., Jurgielewicz-Urniaż M., Klukowski K. Praca dyplomowa z Fizjoterapii. Przewodnik dla autorów. Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego, Olsztyn, 2017.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna zasady prowadzenia badań naukowych, zasady prawa autorskiego i możliwości wykorzystania publikacji naukowych w pracy dyplomowej.	K_W10	P7SM_WG01 P7SM_WK05
w zakresie umiejętności	02	Potrafi pozyskiwać informacje wykorzystując wyspecjalizowane narzędzia i techniki informatyczne oraz umie krytycznie ocenić wartość tych materiałów.	K_U22	P7SM_UW04
	03	Potrafi zaplanować badania, formułuje problemy badawcze, dobiera właściwe metody i techniki badawcze do ich realizacji.	K_U25	P7SM_UK08
	04	Umie przedstawić w formie pisemnej oraz ustnej metodologiczne podstawy pracy dyplomowej na przykładzie wybranego tematu badawczego.	K_U23	P7SM_UK02 P7SM_UW04
w zakresie kompetencji społecznych	05	Jest świadomy konieczności posiadania wiedzy z zakresu metodologii badań oraz krytycznej oceny doniesień naukowych.	K_K01	P7SM_KK01
	06	Wykazuje odpowiedzialność za podejmowane badania naukowe i potrafi formułować opinie dotyczące różnych aspektów działalności zawodowej.	K_K08	P7SM_UK05

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F4 – kolokwium

F5 – udział w dyskusji

P7 – opracowanie i prezentacja metodologii badań własnych

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:**Studia stacjonarne**

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1- Wk7, A1, W2-W8	F5, F4
02	W6	P7
03	W2-W5	F5, P7
04	W5	P7
05	Wk1- Wk7, A1, W2-W8	F4, F5, P7
06	Wk1- Wk7, A1, W2-W8	F4, F5, P7

Studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1- Wk7, A1, W2-W5	F5, F4
02	W4	P7
03	W2-W3	F5, P7
04	W5	P7
05	Wk1- Wk7, A1, W2-W5	F4, F5, P7
06	Wk1- Wk7, A1, W2-W5	F4, F5, P7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:**Studia stacjonarne**

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 15 h
- udział w ćwiczeniach audytoryjnych.....2 h
- udział w ćwiczeniach warsztatowych.....13 h
- konsultacje1 h

RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń3 h
- przygotowanie do kolokwium6 h
- opracowanie metodologii badań własnych10 h

RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,2

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,9

- udział w ćwiczeniach warsztatowych.....13 h
- opracowanie metodologii badań własnych10 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 15 h
- udział w ćwiczeniach audytoryjnych.....2 h
- udział w ćwiczeniach warsztatowych..... 8 h
- konsultacje1 h

RAZEM: 26 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń3 h
- przygotowanie do kolokwium 8 h
- opracowanie metodologii badań własnych13 h

RAZEM: 24 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,9

- udział w ćwiczeniach warsztatowych.....8 h
- opracowanie metodologii badań własnych15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Metody statystyczne		KOD ECTS: 112-01-30-O21
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: O
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 20/15	Wymagania wstępne/zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy statystyki, Metodologia badań naukowych, znajomość matematyki na poziomie szkoły średniej
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie słuchaczy z metodami opisu, analizy i interpretacji danych statystycznych. Nabycie umiejętności posługiwania się metodami statystycznymi do oceny i interpretacji zjawisk demograficznych i epidemiologicznych przy użyciu informatycznych pakietów statystycznych.

III. Forma zajęć:

ćwiczenia audytorijne (A) i laboratoryjne (L)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
A1	Statystyka w badaniach naukowych w oparciu o wybrane przykłady z fizjoterapii.
A2	Etapy wnioskowania statystycznego.
A3	Synteza wiadomości metodologicznych i statystycznych jako podstawa właściwego prowadzenia badań naukowych.
A4	Podstawowe pojęcia statystyczne i matematyczne. Statystyki opisowe.
L1	Praca z danymi w programie Excel - tworzenie baz danych w programie Excel.
L2	Tworzenie baz danych w programie Statistica. Podstawowa obróbka danych w programie Statistica.
L3	Testy istotności różnic – parametryczne.
L4	Testy istotności różnic – nieparametryczne.
L5	Testy korelacji – parametryczne i nieparametryczne.
L6	Testy statystyczne dla zmiennych jakościowych. Podsumowanie zajęć oraz zaliczenie przedmiotu.

Studia niestacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
A1	Statystyka w badaniach naukowych w oparciu o wybrane przykłady z fizjoterapii. Etapy wnioskowania statystycznego.
A2	Synteza wiadomości metodologicznych i statystycznych jako podstawa właściwego prowadzenia badań naukowych. Podstawowe pojęcia statystyczne i matematyczne. Statystyki opisowe.

L1	Praca z danymi w programie Excel. Tworzenie baz danych w programie Excel.
L2	Tworzenie baz danych w programie Statistica. Podstawowa obróbka danych w programie Statistica.
L3	Testy istotności różnic – parametryczne i nieparametryczne.
L4	Testy korelacji – parametryczne i nieparametryczne.
L5	Testy statystyczne dla zmiennych jakościowych.
L6	Podsumowanie zajęć oraz zaliczenie przedmiotu.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Watała C.: Biostatystyka - wykorzystanie metod statystycznych w pracy badawczej w naukach biomedycznych, Alfa Medica Press 2002.
2. Przystępny kurs statystyki z zastosowaniem STATISTICA PL na przykładach z medycyny Tom 1. Statystyki podstawowe, StatSoft Polska 2006.
3. Przystępny kurs statystyki z zastosowaniem STATISTICA PL na przykładach z medycyny Tom 2. Modele liniowe i nieliniowe, StatSoft Polska 2007.

Literatura uzupełniająca:

1. Gondko R., Zgirski A., Adamska M.: Biostatystyka w zadaniach, Wydawnictwo UŁ, Łódź 2001.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna metody statystycznej interpretacji wyników terapii i wie, jak je wykorzystać w ewaluacji programu fizjoterapii.	K_W18	P7SM_WG02
w zakresie umiejętności	02	Posiada umiejętność krytycznej analizy procesu usprawniania w oparciu o analizy statystyczne wyników badań.	K_U18	P7SM_UW05
	03	Posiada umiejętność korzystania z programów statystycznych w celu analizy danych.	K_U22	P7SM_UW04
	04	Potrafi dobrać odpowiednie testy statystyczne do analizy wyników badań naukowych.	K_U25	P7SM_UK08
w zakresie kompetencji społecznych	05	Jest przygotowany do formułowania wniosków z badań wykorzystując wynik analiz statystycznych i tym samym stosując zasady fizjoterapii opartej na dowodach naukowych (Evidence Based Physiotherapy, EBP)	K_K08	P7SM_UK05

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

- F1 - odpowiedź ustna
F3 - sprawdzian praktyczny
F5 - udział w dyskusji
F6 - prezentacja
P2 - zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Studia stacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	A1- A4, L1 - L6	F1, P2
02	A1 - A4, L1 - L6	F5, F6
03	L1 - L6	F3
04	L3 - L6	F3, F5
05	A2, L6	F6, F5, P2

Studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	A1- A2, L1 - L6	F1, P2
02	A1 – A2, L1 - L6	F5, F6
03	L1 – L3	F3
04	L3 – L6	F3, F5
05	A1, L6	F6, F5, P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach audytoryjnych.....8 h
 - udział w ćwiczeniach laboratoryjnych 12 h
 - konsultacje1 h
- RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie prezentacji statystycznego opracowania wyników badań4 h

RAZEM: 4 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,6

- udział w ćwiczeniach laboratoryjnych12 h
- przygotowanie prezentacji statystycznego opracowania wyników badań 4 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach audytoryjnych.....4 h
 - udział w ćwiczeniach laboratoryjnych 11 h
 - konsultacje1 h
- RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie prezentacji statystycznego opracowania wyników badań9 h

RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,8

- udział w ćwiczeniach laboratoryjnych11 h
- przygotowanie prezentacji statystycznego opracowania wyników badań 9 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Praktyki zawodowe – praktyka w zakresie fizjoterapii klinicznej dzieci i osób dorosłych		KOD ECTS: 126-26-30-C36
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 6
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: 5-letnie jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7,8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
LICZBA GODZIN : 180/180 Praktyka w zakresie fizjoterapii w:		Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Kinezyterapia, Terapia manualna, Masaż Fizykoterapia, Fizjoprofilaktyka i promocja zdrowia, Fizjoterapia kliniczna w chirurgii, w ginekologii i położnictwie, w onkologii i medycynie paliatywnej, Balneoklimatologia i odnowa biologiczna
<ul style="list-style-type: none"> • ortopedii i traumatologii • geriatry • psychiatrii • reumatologii • pediatrii 		
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	egzamin	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: przygotowanie do pracy w charakterze fizjoterapeuty w placówkach służby zdrowia

III. Forma zajęć: praktyki studenckie (Pr)

IV. Treści programowe:

Tematyka praktyki

Zapoznanie z organizacją pracy i dokumentacja fizjoterapeutyczna w zakładzie opieki zdrowotnej, w którym student odbywa praktykę.
Poznanie i stosowanie zasad bezpieczeństwa obowiązujących podczas wykonywania zabiegów.
Uczestnictwo w posiedzeniach (zebraniach) zespołu terapeutycznego.
Zbieranie wywiadu dotyczącego choroby i schorzeń dodatkowych pacjenta z uwzględnieniem przeciwwskazań do wykonania zabiegów fizykalnych.

PRAKTYKA W ZAKRESIE FIZJOTERAPII KLINICZNEJ

Zastosowanie fizykoterapii, kinezyterapii, terapii manualnej, masażu i metod specjalnych fizjoterapii w programie rehabilitacji w:

- chorobach wieku podeszłego
- chorobach reumatycznych
- chorobach układu krążenia
- chorobach układu kostno-stawowego
- zaburzeniach rozwoju dziecka, wadach postawy ciała, chorobach najczęściej występujących w wieku rozwojowym
- zaburzeniach psychicznych

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Kwolek A., Rehabilitacja medyczna. 2013, Elsevier Urban & Partner
2. Guccione A., Wong R., Avers D. Fizjoterapia kliniczna w geriatry. Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2014.

3. Wieczorkowska-Tobis K., Kostka T., Borowicz A. (red.). Fizjoterapia w geriatrici. PZWL, Warszawa, 2011.
4. Kasperczyk T. Wady postawy ciała. Wyd. Kasper Kraków 2004
5. Białoszewski D. Fizjoterapia w pediatrii, PZWL, Warszawa, 2014.
6. Dormans JP. Ortopedia pediatriczna. Elsevier Urban & Partner, 2009.
7. Ortopedia, traumatologia i reumatologia, Duckworth A. D. Elsevier Urban & Partner Wrocław 2009
8. Florkowski A. (red.) Fizjoterapia w psychiatrii. PZWL, Warszawa, 2012.
9. Książępolska-Orłowska K. Fizjoterapia w reumatologii, PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa, 2019.

Literatura uzupełniająca:

10. Kenyon J., Kenyon K., Kompendium fizjoterapii, 2007, Urban & Partner
11. Val Robertson – Fizykoterapia, Aspekty kliniczne i biofizyczne, Elsevier Urban & Partner, 2009.
12. Bogut B., Dumas I., Baściuk I., Fiodorenko-Dumas Ż. Kinezyterapia w praktyce fizjoterapeuty. 2009, Wydawnictwo Medyczne Górnicki.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Posiada wiedzę w zakresie funkcjonowania człowieka w różnym wieku i różnym stanie – zna wpływ ruchu, wysiłku oraz bezczynności na organizm.	K_W02 K_W03	P7SM_WG01 P7SM_WG02 P7SM_WG01 P7SM_WG02
	02	Zna metody diagnostyki, opisu i klasyfikacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych. Charakteryzuje zmiany patologiczne występujące w różnych chorobach, zaburzeniach strukturalnych i funkcjonalnych w stopniu umożliwiającym planowanie procesu rehabilitacji.	K_W04 K_W11 K_W18 K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WG02 P7SM_WG02 P7SM_WG02 P7SM_WK03
	03	Zna mechanizm działania, wskazania, przeciwwskazania i skutki uboczne różnych zabiegów z zakresu fizjoterapii oraz środków farmakologicznych stosowanych w zabiegach.	K_W13 K_W05	P7SM_WK04 P7SM_WK04
	04	Zna zasady fizjoprofilaktyki i promocji zdrowia	K_W14	P7SM_WK03
	05	Zna zasady działania sprzętu stosowanego w fizjoterapii w celach diagnostycznych i leczniczych	K_W15	P7SM_WK04 P7SM_WK06
w zakresie umiejętności	06	Potrafi zastosować wiedzę w praktyce wykonując zabiegi z zakresu z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu leczniczego i elementy terapii manualnej u pacjentów w różnym wieku i z różnymi chorobami i dysfunkcjami, posługując się odpowiednio dobranym sprzętem.	K_U20 K_U01 K_U06 K_U08 K_U10 K_U11	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW07 P7SM_UW01 P7SM_UW03 P7SM_UW07 P7SM_UW01 P7SM_UW01
	07	Potrafi samodzielnie dokonać oceny funkcjonalnej pacjenta za pomocą podstawowych testów funkcjonalnych niezbędnych dla doboru środków fizjoterapii oraz wykorzystując zaawansowaną technicznie aparaturę.	K_U07 K_U12	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW01
	08	Potrafi efektywnie komunikować się z pacjentem, dostosować formę przekazu do stanu pacjenta, jego przekonań kulturowych, religijnych i etnicznych oraz potrafi udzielić pacjentowi porady w zakresie fizjoprofilaktyki i promocji zdrowia.	K_U04 K_U02 K_U05	P7SM_UK02 P7SM_UK02 P7SM_UO06 P7SM_UK02 P7SM_UO06
	09	Potrafi ułożyć i praktycznie realizować krótko- i długofalowy program usprawniania pacjentów z różnymi chorobami i dysfunkcjami oraz monitorować, krytycznie oceniać i modyfikować program rehabilitacji.	K_U09 K_U15 K_U16	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03

			K_U18	P7SM_UW05 P7SM_UW05
	10	Potrafi prawidłowo i rzetelnie prowadzić dokumentację działań diagnostycznych i fizjoterapeutycznych.	K_U21	P7SM_UK02 P7SM_UW04
	11	Potrafi współpracować z członkami zespołu rehabilitacyjnego, szczególnie ze specjalistami w zakresie fizjoterapii i rehabilitacji medycznej.	K_U17	P7SM_UK08
w zakresie kompetencji społecznych	12	Posiada świadomość własnych ograniczeń, wie, kiedy zwrócić się o pomoc do specjalistów, Akceptuje opinie członków zespołu i innych specjalistów.	K_K02	P7SM_KK01
	13	Utożsamia się z wartościami celami fizjoterapii, dba o prestiż zawodowy, przestrzega właściwych relacji z pacjentem i najbliższym jego otoczeniem, przestrzega praw pacjenta, stawiając jego dobro na pierwszym miejscu. Stosuje zasady etyczne obowiązujące w Kodeksie Fizjoterapeuty.	K_K04 K_K05 K_K06 K_K08	P7SM_KR02 P7SM_KK04 P7SM_KK04 P7SM_UK05
	14	Realizuje zadania w sposób odpowiedzialny, stosując zasady BHP obowiązujące w placówkach ochrony zdrowia.	K_K09	P7SM_UO03

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumująca)

F1 – odpowiedź ustna

F3 – sprawdzian praktyczny

P5 – ocena opiekuna praktyki

P6 – samoocena (ankieta na zakończenie praktyki)

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Praktyka	F1, P5, P6
02		F1, P5, P6
03		F1, P5, P6
04		F1, P5, P6
05		F3, P5, P6
06		F3, P5, P6
07		F3, P5
08		F3, P5
09		F3, P5
10		F3, P5
11		F3, P5
12		F3, P5
13		F3, P5
14		F3, P5

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w praktyce180 h

- egzamin praktyczny..... 2h

RAZEM: 182 h

1 punkt ECTS = 30 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **6**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 6

2. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 6

- udział w praktyce180 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Prawne aspekty opieki zdrowotnej i działań medycznych		KOD ECTS: 109-01-30-O6
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: O
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/15	Ćwiczenia – liczba godzin -	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy prawa
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: stosowanie i przestrzeganie zasad prawnych w placówkach zajmujących się rehabilitacją osób niepełnosprawnych w kontekście prawa cywilnego, prawa pracy, odpowiedzialności cywilnej oraz prawa wynalazczego i autorskiego.

III. Forma zajęć:

wykład kursowy (Wk), wykład problemowy (Wp)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Prawne uregulowania funkcjonowania podmiotów leczniczych na rynku usług medycznych
Wk2	Zarządzanie placówkami publicznymi i niepublicznymi prowadzącymi działalność fizjoterapeutyczną
Wp3	Podstawy prawne wykonywania zawodów medycznych, status prawny fizjoterapeuty, stanowisko pracy fizjoterapeuty - zakres uprawnień, odpowiedzialności
Wp4	Prawo pracy - nawiązanie i ustanie stosunku pracy, uprawnienia i obowiązki pracodawcy i pracownika, prawo cywilne, czynności prawne, sporządzanie umów cywilnoprawnych
Wk5	Problemy niepełnosprawności w ujęciu prawnym, demograficznym, epidemiologicznym i ekonomicznym.
Wp6	Prawa pacjenta, dylematy etyczne związane z rozwojem nauk biomedycznych
Wk7	Eksperyment naukowy i medyczny w świetle prawa, prawo wynalazcze i prawo autorskie w praktyce fizjoterapeutycznej, ochrona własności intelektualnej

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- Nesterowicz M., Prawo medyczne, wyd. Dom Organizatora, Toruń 2007
- Akty prawne regulujące zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty w Polsce.
- Różyńska J., Waligóra M., (red.) Badania naukowe z udziałem ludzi w biomedycynie. Standardy międzynarodowe, Wolters Kluwer Polska, 2012

Literatura uzupełniająca:

- Sieńko A., Prawo ochrony zdrowia, Wolters Kluwer, Kraków 2006

2. Kodeks pracy
3. Poździoch S., Prawo zdrowia publicznego. Zarys problematyki, Wyd. Zdrowie i Zarządzanie, Kraków 2004
4. Karkowska D., Prawa pacjenta, Wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2009
5. Shortell S., Kałużny A., Podstawy zarządzania opieką zdrowotną, Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „Vesalius”, Kraków 2001

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Wyjaśnia mechanizmy i uwarunkowania organizacyjno-prawne do kierowania zespołem terapeutycznym, organizowania i zarządzania placówkami prowadzącymi działalność fizjoterapeutyczną.	K_W08 K_W09	P7SM_WG01 P7SM_WK05 P7SM_WK05
	02	Zna zasady prawa autorskiego oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej	K_W10	P7SM_WG01 P7SM_WK05
w zakresie kompetencji społecznych	03	Potrafi określić priorytety w działalności zawodowej, przestrzega zasad etyki zawodowej.	K_K07 K_K04	P7SM_KK04 P7SM_KR02

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1, Wk2, Wp3, Wp4, Wk5, Wk7, Wp6	P1
02	Wk7	P1
03	Wk1, Wk2, Wp3, Wp4, Wk5, Wk7, Wp6	P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 15 h
 - konsultacje 1 h
- RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia pisemnego przedmiotu.....9 h
- RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Programowanie rehabilitacji w dysfunkcjach narządu ruchu		KOD ECTS: 126-01-30-C28
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 10
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7,8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 40/30	Ćwiczenia – liczba godzin 90/60	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Fizjologia ogólna, Fizjologia wysiłku, Biomechanika, Anatomia prawidłowa człowieka
Język wykładowy	Forma zaliczenia egzamin	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami tworzenia protokołu rehabilitacyjnego i czynników warunkujących ich realizację. Zapoznanie z gotowymi, obowiązującymi protokołami postępowania. Zapoznanie z praktycznymi elementami zaprogramowanej rehabilitacji.

III. Forma zajęć: wykład informacyjny (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Ogólne zasady programowania fizjoterapii.
Wk2	Interpretacja badań obrazowych w ortopedii(RTG, MRI, TK)
Wk3	Różnice w programowaniu rehabilitacji pozabiegowej i zachowawczej.
Wk4	Ogólne wskazania do leczenia zachowawczego w podstawowych dysfunkcjach
Wk5	Układanie protokołu rehabilitacyjnego.
Wk6	Ogólne zasady programowania leczenia zachowawczego.
Wk7	Ogólne zasady programowania leczenia po zabiegach operacyjnych.
Wk8	Omówienie podstawowych protokołów w leczeniu błędów w ustawieniu łopatki.
Wk9	Omówienie podstawowych protokołów w ortopedii - nadgarstek i ręka.
Wk10	Omówienie podstawowych protokołów w ortopedii - staw łokciowy.
Wk11	Omówienie podstawowych protokołów w ortopedii - staw skokowy.
Wk12	Omówienie podstawowych protokołów rehabilitacyjnych w odniesieniu do stopy.
Wk13	Omówienie podstawowych protokołów rehabilitacyjnych w ortopedii - ACL

Wk14	Omówienie podstawowych protokołów rehabilitacyjnych w ortopedii - Achilles
Wk15	Omówienie podstawowych protokołów rehabilitacyjnych - staw ramienny.
Wk16	Omówienie podstawowych protokołów rehabilitacyjnych - kręgosłup.
Wk17	Wpływ czynników socjologiczno - społecznych na rehabilitację.
Wk18	Czynniki dodatkowe wpływające na program usprawniania.
Wk19	Łączenie protokołów podczas planowania rehabilitacji.
Wk20	Podsumowanie.

Nr	Temat ćwiczenia (studia stacjonarne – ćwiczenia 3g, niestacjonarne- 2g)
P1	Wprowadzenie do przedmiotu. Programowanie procesu rehabilitacyjnego w oparciu o przebieg procesu gojenia tkanek.
P2	Programowanie rehabilitacji w przypadku bólów kręgosłupa.
P3	Programowanie rehabilitacji po zabiegach na kręgosłupie.
P4	Programowanie rehabilitacji po zabiegu FAI.
P5	Planowanie rehabilitacji w zdecentralizowanym, sztywnym stawie biodrowym
P6	Programowanie rehabilitacji w przypadku biodra strzelającego.
P7	Programowanie rehabilitacji przedoperacyjnej ACL.
P8	Planowanie rehabilitacji pooperacyjnej ACLR.
P9	Programowanie rehabilitacji po uszkodzeniu MCL.
P10	Programowanie rehabilitacji po zabiegach na chrząstce stawu kolanowego.
P11	Programowanie rehabilitacji po zwknięciu rzepki.
P12	Programowanie rehabilitacji w przypadku kolana biegacza.
P13	Programowanie rehabilitacji po skręceniu stawu skokowego.
P14	Programowanie rehabilitacji po szyciu ścięgna Achillesa.
P15	Programowanie rehabilitacji w przypadku tendinopatii ścięgna Achillesa.
P16	Programowanie rehabilitacji w przypadku bólów barku.
P17	Programowanie rehabilitacji po zabiegu szycia stożka rotatorów.
P18	Programowanie rehabilitacji w przypadku tendinopatii ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego.
P19	Powtórzenie materiału. Pytania.
P20	Zaliczenie.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Ronikier A. Diagnostyka czynnościowa w fizjoterapii. Wyd. PZWL. Warszawa, 2012.
2. Kwolek A. Rehabilitacja medyczna. Wyd. Elsevier Wrocław, 2012
3. Traczyk J. Diagnostyka czynnościowa człowieka. Wyd. PZWL Warszawa, 2004
4. Ronikier A. Fizjologia wysiłku w sporcie, fizjoterapii i rekreacji. AWF Warszawa, 2008
5. Ronikier A., Oponowicz A., Koczkodan R. Testy diagnostyczne w fizjoterapii. Wyd. OSW, Olsztyn, 2017.

Literatura uzupełniająca:

1. Diagnostyka zespołów bólowych kręgosłupa. Medicina Sportiva. 2007
2. Jelsma J. Use of the international classification of functioning disability and health; a literature survey” Journal of Rehabilitation Medicine, 2009, 41:1-12
3. Hryniewicz J. (red.). Mierniki i wskaźniki w systemie ochrony zdrowia. ISP, Warszawa, 2001
4. Buckup C. Testy kliniczne. PZWL, 2007

Czasopisma:

Postępy Rehabilitacji

Rehabilitacja Medyczna

Fizjoterapia Polska

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
--------------------	-----------	------------------------------------	-------------------------------------	------------------------------------

w zakresie wiedzy	01	Posiada rozszerzoną wiedzę w zakresie zaburzeń, chorób i dysfunkcji aparatu ruchu.	K_W11 K_W18	P7SM_WG02 P7SM_WG02
	02	Posiada zaawansowaną wiedzę w zakresie mechanizmów działania, wskazań i przeciwwskazań do stosowania różnych zabiegów z fizjoterapii oraz posiada wiedzę na temat rodzaju oraz sposobu doboru wyrobów medycznych.	K_W13 K_W16 K_W17	P7SM_WK04 P7SM_WK04 P7SM_WK06
	03	Posiada usystematyzowaną wiedzę z zakresu diagnostyki, planowania i ewaluacji programów fizjoterapii w chorobach i dysfunkcjach narządu ruchu.	K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	04	Potrafi stworzyć krótko- i długofalowy program rehabilitacji dla pacjentów z dysfunkcjami i chorobami narządu ruchu oraz umie go krytycznie oceniać i modyfikować w zależności od potrzeb i zmian w stanie funkcjonalnym pacjenta.	K_U09 K_U15 K_U18	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW05
	05	Potrafi dobrać wyroby medyczne w zależności od problemu zdrowotnego pacjenta.	K_U12	P7SM_UW01
w zakresie kompetencji społecznych	06	Posiada świadomość własnych ograniczeń i rozumie potrzebę stałego uaktualnienia swojej wiedzy z zakresu nowych metod w fizjoterapii.	K_K02	P7SM_KK01
	07	Odnacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań terapeutycznych.	K_K03	P7SM_KR02

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F2 – sprawdzian pisemny

F7 – opracowanie programu rehabilitacji w wybranych jednostkach chorobowych z uwzględnieniem sposobów ewaluacji

P2 – egzamin pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1- Wk20, P1-P20	F1, F2, P2
02	Wk1- Wk20, P1-P20	F1, F2, P2
03	Wk1- Wk20, P1-P20	F1, F2, P2
04	P1-P20	F1, F2, F7, P2
05	P1-P20	F1, F2, F7, P2
06	Wk1- Wk20, P1-P20	F1, F2, P2
07	P1-P20	F7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach40 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych.....90 h
- konsultacje.....3 h
- egzamin pisemny2 h

RAZEM: 135 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń20 h
- opracowanie programów rehabilitacji75 h
- przygotowanie do egzaminu pisemnego..... 20 h

RAZEM: 115 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 250 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **10**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 5,4
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 4,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 6,6

- udział w ćwiczeniach praktycznych 90 h
- opracowanie programów rehabilitacji 75 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 30 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych 60 h
- konsultacje 3 h
- egzamin pisemny 2 h

RAZEM: 95 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń 30 h
- opracowanie programów rehabilitacji 75 h
- przygotowanie do egzaminu pisemnego 50 h

RAZEM: 155 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 250 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **10**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 3,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 6,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 5,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych 60 h
- opracowanie programów rehabilitacji 75 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Protetyka i ortotyka		KOD ECTS: 120-01-30-B12
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 20/15	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawowa znajomość z zakresu biomechaniki ortopedycznej i anatomii oraz fizjologii z kinezylogią. Znajomość podstawowych schorzeń narządów ruchu
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Poznanie wiedzy z zakresu protetyki i ortotyki oraz praktycznego jej zastosowania w fizjoterapii

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Protezy kończyn dolnych: przy wyłuszczeniu w stawie biodrowym, udowe: pełnokontaktowe, podciśnieniowe, protezy atypowe goleni: PTB, PTS, KBM.
P2	Proteza tymczasowa i definitywna uda i podudzia.
P3	Przygotowanie do protezowania. Usprawnianie przed zaprotezowaniem.
P4	Nauka chodzenia w protezie – zakładanie i zdejmowanie protezy, higiena kikuta i protezy.
P5	Protezy kończyn górnych – źródła sterowania protezy (protezy bioelektryczne). kosmetyczne, czynnościowe: mechaniczne, hybrydowe bioelektryczne, manipulatory i chwytaki.
P6	Usprawnianie po zaprotezowaniu.
P7	Ortezy na stopę i goleń.
P8	Ortezy kolanowe.
P9	Ortezy na tułów i szyję.
P10	Ortezy w skoliozach.

Studia niestacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Protezy kończyn dolnych: przy wyłuszczeniu w stawie biodrowym, udowe: pełnokontaktowe, podciśnieniowe, protezy atypowe goleni: PTB, PTS, KBM. Proteza tymczasowa i definitywna uda i podudzia.
P2	Przygotowanie do protezowania. Usprawnianie przed zaprotezowaniem. Nauka chodzenia w protezie – zakładanie i zdejmowanie protezy, higiena kikuta i protezy.

P3	Nauka chodzenia w protezie – zakładanie i zdejmowanie protezy, higiena kikuta i protezy.
P4	Protezy kończyn górnych – źródła sterowania protezy (protezy bioelektryczne). kosmetyczne, czynnościowe: mechaniczne, hybrydowe bioelektryczne, manipulatory i chwytaki. Usprawnianie po zaprotezowaniu.
P5	Ortezy na stopę i goleń, kolano.
P6	Ortezy na tułów i szyję.
P7	Ortezy w skoliozach.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Król J., Nowakowski A. Biblioteka Ortopedyczna i Traumatologiczna. Zaopatrzenie ortopedyczne i protezowanie. Exemplum, 2011.
2. Mikołajewska E. Neurorehabilitacja. Zaopatrzenie ortopedyczne. Wyd. Lek. PZWL, 2009.
3. Ortopedia i Rehabilitacja - tom I i II pod redakcją W. Marciniaka i A. Szulca, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2003
4. Rehabilitacja - pod redakcją Z. Wrzosek, J. Bolanowskiego Akademia Med. Im Piastów Śl. we Wrocławiu, Wrocław, 2008

Literatura uzupełniająca:

1. Pasek J., Stołtny T., Pasek T., Sieroń A. Ortezy ortopedyczne stawu kolanowego. Rehab. Prakt., 2014, 1: 67-68.
2. Pasek T., Pasek J., Sieroń A. Ortezy ortopedyczne stawu łokciowego. Rehab. Prakt., 2014, 3: 58-61.
3. Mikołajewska E. Mikołajewski D. Wykorzystanie egzoszkieletu HAL5 w rehabilitacji i opiece nad pacjentem. [W:] Kachaniuk H. M. (red.) Pielęgniarska opieka nad osobami starszymi. Wydawnictwo Raabe, 2013.
4. Mikołajewska E., Mikołajewski D. Wykorzystanie robotów rehabilitacyjnych – szanse i zagrożenia w opiece zdrowotnej i społecznej. International Letters of Social and Humanistic Sciences, 2014; 6: 81-87.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Charakteryzuje różne rodzaje przedmiotów ortopedycznych stosowanych w leczeniu wybranych schorzeń narządów ruchu.	K_W17	P7SM_WK06
	02	Określa wskazania do stosowania i zasady doboru przedmiotów ortopedycznych.	K_W17	P7SM_WK06
w zakresie umiejętności	03	Potrafi przygotować amputowanych do zaprotezowania i dokonać doboru przedmiotów ortopedycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji i etapu rehabilitacji.	K_U13	P7SM_UW01
w zakresie kompetencji społecznych	04	Potrafi krytycznie ocenić przydatność przedmiotów zaopatrzenia ortopedycznego w leczeniu wybranych schorzeń i dysfunkcji narządów ruchu oraz formułować opinie w tym zakresie.	K_K08	P7SM_UK05
	05	Pozyskuje informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł (także w j. angielskim) dotyczące sprzętu stosowanego w protezowaniu i ortotyce.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumująca)

F3 – sprawdzian praktyczny

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Studia stacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1-P10	P1
02	P1-P10	P1
03	P1-P10	F3, P1
04	P1-P10	F3
05	P1-P10	P1

Studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1-P7	P1
02	P1-P7	P1
03	P1-P7	F3, P1
04	P1-P7	F3
05	P1-P7	P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych 20 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego5 h
- przygotowanie do testu 4 h

RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM:30 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,7

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,3

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych 20 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego5 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych 15 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego10 h
- przygotowanie do testu 4 h

RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM:30 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,5

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,5

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych 15 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Sport osób z niepełnosprawnością		KOD ECTS: 161-26-30-B10
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/10	Ćwiczenia – liczba godzin 20/20	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: KRiMNR, Adaptowana aktywność fizyczna
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie studentów z:

- specyfiką prowadzenia zajęć aktywności fizycznej (sportowej) przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych,
- metodyką nauczania wybranych dyscyplin sportu osób niepełnosprawnych,
- praktycznymi umiejętnościami techniki jazdy na wózku niezbędnymi osobom niepełnosprawnym do samodzielnego poruszania się w życiu codziennym.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P), ćwiczenia treningowe (T)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Sport niepełnosprawnych we współczesnym świecie. Cele i zadania sportu niepełnosprawnych. Historia sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie. Organizacja sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie.
Wk2	Specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami niewidomymi i słabowidzącymi. Charakterystyka zimowych i letnich dyscyplin sportowych przeznaczonych dla osób niewidomych i słabowidzących.
Wk3	Specyfika szkolenia sportowego osób z dysfunkcjami narządu ruchu (A, L, P). Charakterystyka dyscyplin paraolimpijskich i nieparaolimpijskich.
Wk4	Specyfika szkolenia sportowego – osoby z porażeniem mózgowym (CP). Charakterystyka dyscyplin paraolimpijskich i nieparaolimpijskich.
Wk5	Specyfika szkolenia sportowego - osoby z niepełnosprawnością intelektualną. System Olimpiad Specjalnych.
Wk6	Sport osób niesłyszących i niedosłyszących.
Nr	Temat ćwiczenia
P1	Omówienie przedmiotu: wymagania, forma zaliczenia. Przyjęcie pozycji siedzącej na wózku, chwyt za ciąg koła. Bezpieczny upadek do tyłu i przyjęcie pozycji siedzącej.
P2	Balans na dwóch kołach, pokonywanie przeszkód (podesty, schody, podjazdy). Doskonalenie elementów techniki jazdy na wózku – elementy aktywnej rehabilitacji.
T3	Koszykówka na wózkach- przepisy i zasady gry, poruszanie się bez piłki i z piłką w koszykówce na wózkach.

T4	Doskonalenie umiejętności chwytów i podań piłki. Gra ofensywna 1 na 1 z piłką. Rzuty do kosza, nauczanie skutecznej zbiórki piłki z tablicy. Elementy taktyki. Gra właściwa.
T5	Siatkówka na stojąco i na siedząco. Przepisy i zasady gry. Specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami z niepełnosprawnością narządu ruchu. Sposoby poruszania się po boisku w piłce siatkowej na siedząco. Elementy techniczne i taktyczne.
T6	Piłka siatkowa na siedząco – odbijanie sposobem górnym i dolnym, zagrywka, atak zawodnika w piłce siatkowej na siedząco. Podstawowe sposoby blokowania zawodnika ataku. Obrona piłki przez zawodnika drugiej linii, gra właściwa.
T7	Goalball – specyfika prowadzenia zajęć z osobami z dysfunkcją narządu wzroku. Nauka prawidłowego prowadzenia partnera i poruszania się po boisku, lokalizacja źródła dźwięku.
T8	Goalball - nauczanie padu obronnego, nauka skutecznego strzału na bramkę. Gra właściwa.
T9	Boccia- przepisy i zasady gry, gra właściwa.
P10	Zaliczenie praktyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Kosmol A. (red.) Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych. AWF Warszawa. 2008
2. Molik B., Morgulec-Adamowicz. N., Kosmol A. Gry sportowe osób niepełnosprawnych. Koszykówka na wózkach i rugby na wózkach. AWF Warszawa. 2008
3. Molik B. (red.). Zespołowe gry sportowe niepełnosprawnych. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu, niepełnosprawne intelektualnie, niewidome i słabowidzące. AWF Warszawa. 2009
4. Sozański H. (red.): Podstawy teorii treningu. Biblioteka Trenera. COS. Warszawa 1999.

Literatura uzupełniająca:

1. Kowalik S. (red.). Kultura fizyczna osób z niepełnosprawnością. GWP, Gdańsk. 2009
2. Morgulec, N., Kosmol, A. Aktywność fizyczna w procesie usprawniania osób z uszkodzeniem rdzenia kręgowego w odcinku szyjnym. Studia i Monografie 122, AWF. Warszawa. 2007
3. Orzech J., Sobiecka J. Sport osób niepełnosprawnych. Wydawnictwo skrytowe nr 98, AWF Kraków. 1989
4. Rutkowska I., Kosmol A.. Sprawność i aktywność fizyczna osób niewidomych. Wyniki badań i zastosowania praktyczne, Studia i Monografie nr 134, AWF, Warszawa. 2010
5. Vademecum sportu niepełnosprawnych. PZSN „Start”. 2007.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Potrafi scharakteryzować i wyjaśnić zastosowanie wybranych form aktywności sportowej w promocji zdrowia i profilaktyce niepełnosprawności.	K_W14	P7SM_WK03
	02	Zna problemy funkcjonalne, w tym zagrożenia i ograniczenia treningowe osób niepełnosprawnych.	K_W11 K_W13	P7SM_WG02 P7SM_WK04
w zakresie umiejętności	03	Potrafi prowadzić zajęcia z wybranych dyscyplin sportu niepełnosprawnych – zademonstrować elementy techniki i taktyki.	K_U01 K_U16	P7SM_UW07 P7SM_UW03 P7SM_UW05
	04	Potrafi posługiwać się sprzętem stosowanym w sporcie osób z niepełnosprawnościami.	K_U11	P7SM_UW01
	05	Posiada umiejętności ruchowe z zakresu dyscyplin sportu osób z niepełnosprawnościami.	K_U19	P7SM_UW07
W zakresie kompetencji społecznych	06	Wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy z osobami niepełnosprawnymi, pracuje w sposób bezpieczny, zgodnie z zasadami BHP	K_K08 K_K09	P7SM_UK05 P7SM_UO03
	07	Dbą o swój poziom sprawności fizycznej.	K_K10	P7SM_KR06

VII. Sposoby oceny (F- formująca, P – podsumowująca):

F3 – sprawdzian praktyczny

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Formy zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk6	F3, P1
02	Wk1-Wk6, P1-P2, T3-T9, P10	F3, P1
03	P1-P2, T3-T9, P10	F3, P1
04	T3-T9, P10	F3, P1
05	P1-P2, T3-T9, P10	F3, P1
06	P1-P2, T3-T9, P10	
07	P1-P2, T3-T9, P10	

Warunek zaliczenia ćwiczeń:

- Pozytywna ocena z zaliczenia praktycznego (koszykówka na wózkach, piłka siatkowa na siedząco, goalball, boccia, aktywna rehabilitacja).

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:**Studia stacjonarne**

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w wykładach	15 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych i treningowych.....	20 h
- konsultacje	1 h
	RAZEM: 36 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego.....	10 h
- przygotowanie do zaliczenia pisemnego	4 h
	RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta **OGÓŁEM: 50 h**

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe – 1,4

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,2

- udział w ćwiczeniach praktycznych i treningowych.....	20 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego.....	10 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w wykładach	10 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych i treningowych.....	20 h
- konsultacje	1 h
	RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego.....	15 h
- przygotowanie do zaliczenia pisemnego	4 h
	RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta **OGÓŁEM: 50 h**

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe – 1,2

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych i treningowych.....	20 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego.....	15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe – telefon, e-mail):**XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)**

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Zaopatrzenie ortopedyczne		KOD ECTS: 126-26-30-B11
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: stacjonarne/ niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 20/15	Ćwiczenia – liczba godzin -	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawowa znajomość z zakresu biomechaniki ortopedycznej i anatomii oraz fizjologii z kinezylogią. Znajomość podstawowych schorzeń narządów ruchu
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
j. polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Poznanie wiedzy z zakresu zaopatrzenia ortopedycznego

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

studia stacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Podział zaopatrzenia ortopedycznego pod względem wskazań leczniczych i poprawy funkcji w różnych schorzeniach narządów ruchu.
Wk2	Pomoce do chodzenia: laski, kule, balkoniki. Zasady doboru w zależności od dysfunkcji
Wk3	Wózki inwalidzkie w różnych dysfunkcjach, w aktywnej rehabilitacji, specjalne.
Wk4	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyny górnej; ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje.
Wk5	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyn dolnych: ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje. Obuwie ortopedyczne i profilaktyczne, wkładki.
Wk6	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kręgosłupa: kołnierze szyjne odciążające, stabilizujące, sznurówki ortopedyczne, pasy
Wk7	Gorsety stosowane w bocznych idiopatycznych skrzywieniach kręgosłupa: gorsety Cheneau i bostońskie
Wk8	Zaopatrzenie ortopedyczne w neurorehabilitacji.
Wk9	Sprzęt przeciwoodleżynowy
Wk10	Zasady wystawiania i realizacji zleceń na wyroby medyczne.

studia niestacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Podział zaopatrzenia ortopedycznego pod względem wskazań leczniczych i poprawy funkcji w różnych schorzeniach narządów ruchu. Pomoce do chodzenia: laski, kule, balkoniki. Zasady doboru w zależności od dysfunkcji narządów ruchu. Wózki inwalidzkie w różnych dysfunkcjach, w aktywnej rehabilitacji, specjalne.
Wk2	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyny górnej; ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje.
Wk3	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyn dolnych: ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje. Obuwie ortopedyczne i profilaktyczne, wkładki.

Wk4	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kręgosłupa: kołnierze szyjne odciążające, stabilizujące, sznurówki ortopedyczne, pasy.
Wk5	Gorsety stosowane w bocznych idiopatycznych skrzywieniach kręgosłupa: gorsety Cheneau i bostońskie
Wk6	Zaopatrzenie ortopedyczne w neurorehabilitacji.
Wk7 (3g)	Sprzęt przeciwoleżynowy. Zasady wystawiania i realizacji zleceń na wyroby medyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Król J., Nowakowski A. Biblioteka Ortopedyczna i Traumatologiczna. Zaopatrzenie ortopedyczne i protezowanie. Exemplum, 2011.
2. Mikołajewska E. Neurorehabilitacja. Zaopatrzenie ortopedyczne. Wyd. Lek. PZWL, 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Pasek J., Stołtny T., Pasek T., Sieroń A. Ortezy ortopedyczne stawu kolanowego. Rehab. Prakt., 2014, 1: 67-68.
2. Pasek T., Pasek J., Sieroń A. Ortezy ortopedyczne stawu łokciowego. Rehab. Prakt., 2014, 3: 58-61.
3. Mikołajewska E. Mikołajewski D. Wykorzystanie egzoszkieletu HAL5 w rehabilitacji i opiece nad pacjentem. [W:] Kachaniuk H. M. (red.) Pielęgniarska opieka nad osobami starszymi. Wydawnictwo Raabe, 2013.
4. Mikołajewska E., Mikołajewski D. Wykorzystanie robotów rehabilitacyjnych – szanse i zagrożenia w opiece zdrowotnej i społecznej. International Letters of Social and Humanistic Sciences, 2014; 6: 81-87.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Charakteryzuje różne rodzaje zaopatrzenia ortopedycznego stosowanego w leczeniu wybranych schorzeń narządów ruchu.	K_W17	P7SM_WK06
w zakresie umiejętności	02	Wyjaśnia zasady działania zaopatrzenia ortopedycznego i ocenia jego rolę w rehabilitacji. Potrafi poinstruować pacjenta w zakresie korzystania z tych środków	K_U13	P7SM_UW01
w zakresie kompetencji społecznych	03	Potrafi pozyskać informacje z aktualnej literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł dotyczących zaopatrzenia ortopedycznego.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (P - podsumowująca)

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

studia stacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk10	P1
02	Wk1-Wk10	P1
03	Wk1-Wk10	P1

studia niestacjonarne

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk7	P1
02	Wk1-Wk7	P1
03	Wk1-Wk7	P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:	
udział w ćwiczeniach praktycznych	20 h
konsultacje	1 h
	RAZEM: 21 h
2. Samodzielna praca studenta	
XVI. przygotowanie do zaliczenia	4 h
	RAZEM: 4 h
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h	

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0

studia niestacjonarne

. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:	
udział w ćwiczeniach praktycznych	15 h
konsultacje	1 h
	RAZEM: 16 h
2. Samodzielna praca studenta	
XVII. przygotowanie do zaliczenia	9 h
	RAZEM: 9 h
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h	

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):